

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 18, 2019

Nummer 18, 2019

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2019:3009](#) 04-09-2019

Beek/planschade

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2019:2909](#) 28-08-2019

Tiel en Neder-Betuwe/bestemmingsplannen 'Kanaalzone-Medel Afronding', 'Parapluherziening zonering industrielaan gebied bedrijventerrein Medel 2017' en 'Parapluherziening zonering industrielaan gebied bedrijventerrein Medel 2017'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2019:2813](#) 21-08-2019

Schiedam/planschade

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2019:2799](#) 21-08-2019

Sittard-Geleen/planschade

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2019:2704](#) 07-08-2019

Asten/bestemmingsplannen 'Buitengebied Asten 2016' en 'Asten Verzamelplan 2018-1'

RECHTSPRAAK

Asten/bestemmingsplannen ‘Buitengebied Asten 2016’ en ‘Asten Verzamelplan 2018-1’

Gezondheid. Endotoxinenorm. Advieswaarde. Rapport Gezondheidsraad. Ruimtelijke aanvaardbaarheid geitenhouderijen. Vrijwaringszone. Positief advies wegbeheerder. Uiteindelijke afweging college van burgemeester en wethouders.

Het effect dat nabijgelegen veehouderijen op de volksgezondheid kunnen hebben, is een mee te wegen belang bij de vaststelling van een bestemmingsplan. De raad dient in het kader van een goede ruimtelijke ordening te onderzoeken of een plan niet zodanige risico's voor de volksgezondheid meebrengt dat het woon- en leefklimaat onaanvaardbaar verslechtert. De raad heeft in het kader van een goede ruimtelijke ordening een eigen beoordeling gemaakt over de ruimtelijke aanvaardbaarheid van nieuw gebruik en uitbreiding van bestaand gebruik als pluimveehouderij in het urgentiegebied. Hij heeft daarbij in het kader van een goede ruimtelijke ordening de verbetering van de gezondheidssituatie in het urgentiegebied voorop gesteld. Op basis van conclusies uit het rapport van de Gezondheidsraad, het VGO-onderzoek, het endotoxinerapport en mede gezien de huidige overbelaste situatie in het urgentiegebied heeft de raad, om risico's voor de volksgezondheid tegen te gaan, het stellen van een endotoxinenorm nodig geacht. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad hiermee voldoende gemotiveerd waarom in dit geval het opnemen van een endotoxinenorm voor nieuw gebruik en uitbreiding van bestaand gebruik als pluimveehouderij in het urgentiegebied ruimtelijk relevant is. Gelet hierop heeft de raad een endotoxinenorm in de planregels kunnen opnemen. Verder heeft de raad kunnen aansluiten bij de gezondheidskundige advieswaarde uit het rapport van de Gezondheidsraad wat betreft de hoogte van deze norm. Het betoog dat nog vervolgonderzoek wordt uitgevoerd naar de effecten van endotoxine, onder andere met het door ZLTO Asten overgelegde Kennisbericht Fijnstof en endotoxinen, VGO-onderzoek III en Vervolgadvies Gezondheidsraad, kan daar niet aan afdoen. Uit de ter zake door ZLTO Asten aangehaalde brief van de staatssecretarissen van Economische zaken en van Infrastructuur en Milieu van 1 juni 2017 en de hiervoor genoemde rapporten volgt alleen dat nader onderzoek naar endotoxine noodzakelijk is in

verband met de mogelijkheid om de advieswaarde van 30 EU/m³ neer te leggen in een wettelijke regeling voor heel het land en niet dat de uitstoot van endotoxine geen schade voor de volksgezondheid oplevert. De raad stelt dat hij nieuwe geitenhouderijen ruimtelijk niet aanvaardbaar acht en hij dus bewust heeft gekozen het beleid om geen mogelijkheid voor nieuw gebruik als geitenhouderij toe te staan voort te zetten onder het nieuwe bestemmingsplan. De raad heeft toegelicht dat deze keuze is ingegeven door de mogelijke gezondheidsrisico's die geitenhouderijen met zich brengen, waarbij hij verwijst naar een VGO-onderzoek uit 2016, dat volgens hem een verhoogd risico op longontsteking rondom geitenhouderijen beschrijft. In afwachting van noodzakelijke aanvullende analyses van deze gezondheidseffecten, heeft de raad bij vaststelling van het bestemmingsplan uit voorzorg besloten nieuwe geitenhouderijen in het hele buitengebied, direct dan wel na toepassing van een daartoe strekkende bevoegdheid, niet mogelijk te maken. Verder heeft de raad van belang geacht dat in de nasleep van de Q-koortsepidemie plannen voor nieuwe geitenhouderijen in omliggende gemeenten nog altijd voor maatschappelijke onrust zorgen. De raad heeft, gelet op het voorgaande, een eigen beoordeling gemaakt over de ruimtelijke aanvaardbaarheid van geitenhouderijen. Vanwege de mogelijke gezondheidsrisico's van geitenhouderijen en zorgen van omwonenden bij nieuwe plannen voor geitenhouderijen heeft hij, in het kader van een goede ruimtelijke ordening, aan de bescherming van de volksgezondheid doorslaggevend belang gehecht en het nodig geacht om nieuw gebruik als geitenhouderij in het hele buitengebied niet mogelijk te maken. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad hiermee voldoende gemotiveerd waarom hij dergelijk nieuw gebruik in het plan niet mogelijk heeft gemaakt.

De Afdeling stelt vast dat in de planregels over de vrijwaringszone alleen is bepaald dat er een positief advies van de wegbeheerder moet zijn. Uit deze planregel blijkt niet met het oog op welk besluit een positief advies moet zijn gegeven. Ter zitting is toegelicht dat er een positief advies van de wegbeheerder moet zijn voordat het college een omgevingsvergunning voor bouwen verleent. Dit is naar het oordeel van de Afdeling in strijd met het stelsel van de wet, zoals dat tot uitdrukking komt in artikel 3.1, eerste lid, van de Wet ruimtelijke ordening in samenhang gezien met artikel 2.4, eerste lid, van de Wabo, aangezien met deze planregel wordt miskend dat het aan het college is om de uiteindelijke afweging te maken of wel of geen omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onderdeel a, van de Wabo wordt verleend. Bovendien is de planregel in strijd met de vereiste rechtszekerheid vastgesteld. Daartoe overweegt de Afdeling dat onvoldoende duidelijk is wanneer de wegbeheerder een positief advies geeft, nu de toetsingsgronden daarvoor niet in het plan zijn opgenomen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 07-08-2019

ECLI: ECLI:NL:RVS:2019:2704

Zaaknummer: 201705329/1/R2 en 201807180/1/R2

Wetsartikelen: 3.1 lid 1 Wro, 2.4 lid 1 Wabo en 2.1 lid 1 onderdeel a Wabo

RECHTSPRAAK

Beek/planschade

Planologie. Beschrijving in hoofdlijnen. Rechtstreeks bindende norm.

Casus

Appellante betoogt dat de rechtbank is uitgegaan van een onjuiste invulling van het oude planologische regime. Volgens appellante blijkt uit artikel 11, tweede lid, van het bestemmingsplan 'Kern Neerbeek 2002' dat zich op de gronden waar nu vijf woningen mogen worden gerealiseerd geen agrarische bedrijven mochten vestigen. Aangezien er geen agrarische bedrijven waren gevestigd, dient met de aanwezigheid van dergelijke bedrijven bij de planvergelijking dan ook geen rekening te worden gehouden.

Rechtsvraag

Is het daarmee onder het oude planologische regime uitgesloten dat zich nieuwe agrarische bedrijven zouden vestigen?

Uitspraak

De gronden waar het nieuwe planologische regime de realisatie van vijf woningen mogelijk maakt zijn bestemd voor 'agrarische doeleinden, doeleinden van openbaar nut en groenvoorzieningen, waaronder langzaam verkeersroutes'. Niet in geschil is dat op deze gronden geen agrarische bedrijven waren gevestigd. Tonnaer is er in zijn advies van 27 september 2017, maar ook in zijn nadere adviezen van 5 februari 2018 en 28 juni 2018 van uitgegaan dat de gronden waar nu vijf woningen mogen worden gerealiseerd wel voor agrarische doeleinden mochten worden gebruikt. De reden hiervoor is dat de planwetgever het tweede lid van artikel 11 het kopje 'Beschrijving in hoofdlijnen' heeft gegeven. Volgens Tonnaer betekent dit dat deze bepaling geen rechtstreeks bindende normen bevat. Dit is weliswaar het uitgangspunt, maar een beschrijving in hoofdlijnen in een bestemmingsplan kan wel degelijk een bindende norm bevatten als die is geformuleerd als een bindende norm. In artikel 2, aanhef en onder a, van de planvoorschriften staat dat nieuwvestiging van agrarische bedrijven niet is toegestaan. Voor een andere invulling laat deze bepaling geen ruimte. Dit betekent dat met nieuwvestiging van agrarische bedrijven op de gronden waar nu

vijf woningen mogen worden gerealiseerd dan ook geen rekening gehouden hoefde te worden. De rechtbank heeft niet onderkend dat het college in zijn besluitvorming is uitgegaan van een onjuiste planvergelijking.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 04-09-2019

ECLI: ECLI:NL:RVS:2019:3009

Zaaknummer: 201900142/1/A2

Wetsartikelen: 6.1 Wro

RECHTSPRAAK

Sittard-Geleen/planschade

Passieve voorzienbaarheid. Uitwerkingsplicht. Concrete poging.

Casus

Wederpartij is eigenaresse van tien percelen aan de [locatie] te Limbricht (hierna: de percelen). Zij heeft bij het college een aanvraag ingediend om tegemoetkoming in planschade die zij heeft geleden door de inwerkingtreding van het bij raadsbesluit van 26 juni 2013 vastgestelde bestemmingsplan Buitengebied Sittard (hierna: het nieuwe bestemmingsplan). Aan deze aanvraag heeft wederpartij, samengevat weergegeven, het volgende ten grondslag gelegd. Het grootste deel van de gronden van de percelen had onmiddellijk voorafgaand aan de inwerkingtreding van het nieuwe bestemmingsplan krachtens het bij raadsbesluit van 21 december 1977 vastgestelde Algemeen bestemmingsplan Limbricht een uit te werken bestemming voor een woongebied. Het overige deel van de gronden had destijds een bestemming voor openbaar groen en plantsoen krachtens het bij raadsbesluit van 17 mei 1967 vastgestelde bestemmingsplan Limbricht Zuid-West. Onder het planologische regime van het nieuwe bestemmingsplan resteren louter agrarische mogelijkheden. Deze planologische verandering heeft ten tijde van de inwerkingtreding van het nieuwe bestemmingsplan tot een waardevermindering van de percelen van € 2.893.515 geleid.

Rechtsvraag

In geschil is of de schade ten laste van wederpartij dient te blijven op de grond dat zij het risico dat de mogelijkheden van het oude planologische regime zouden kunnen vervallen heeft aanvaard door deze mogelijkheden niet tijdig te benutten.

Uitspraak

Wederpartij heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij, in de periode van 24 februari 2011 tot 21 februari 2013, de onder het oude planologische regime nog bestaande bebouwingmogelijkheden van de percelen buiten haar toedoen niet tijdig heeft kunnen veiligstellen. Dat een deel van de gronden van de percelen een uit te werken bestemming had, zodat wederpartij voor dat deel geen directe bouwtitel had, leidt niet tot een ander oordeel.

Daarvoor is van belang dat het college een uitwerkingsplicht had, waarbij de aanvaardbaarheid van de uit te werken bestemming in beginsel gegeven was, zodat het college slechts had te beoordelen of de inrichting van het uitwerkingsplan in overeenstemming was met de uitwerkingsregels en, voor zover de uitwerkingsregels daartoe de ruimte laten, met een goede ruimtelijke ordening. Verder is van belang dat het college slechts onder bijzondere omstandigheden aan de uitwerkingsplicht mag voorbijgaan. Wederpartij had het in haar macht het college te bewegen aan de uitwerkingsplicht te voldoen door het indienen van een aanvraag tot het vaststellen van een uitwerkingsplan. Niet is gebleken van bijzondere omstandigheden die met zich brengen dat het college aan de uitwerkingsplicht voorbij had mogen gaan. Voor zover het realiseren van woningbouw op de percelen in strijd was met het provinciale beleid, betekent dat niet dat een uitwerkingsplan niet in overeenstemming was met een goede ruimtelijke ordening, als hiervoor bedoeld. Slechts indien een uitwerkingsplan in strijd zou zijn met een provinciale verordening of andere hogere regeling dan het Algemeen bestemmingsplan Limbricht, was uitwerking niet meer mogelijk, zodat het indienen van een aanvraag tot het vaststellen van een uitwerkingsplan redelijkerwijs niet van wederpartij kon worden gevergd. Niet in geschil is dat deze situatie zich ten tijde van belang niet heeft voorgedaan.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 21-08-2019

ECLI: ECLI:NL:RVS:2019:2799

Zaaknummer: 201803219/1/A2

Wetsartikelen: 6.3 Wro

RECHTSPRAAK

Tiel en Neder-Betuwe/bestemmingsplannen ‘Kanaalzone-Medel Afronding’, ‘Parapluherziening zonering industrielawaai bedrijventerrein Medel 2017’ en ‘Parapluherziening zonering industrielawaai bedrijventerrein Medel 2017’

Uitbreiding van bedrijventerrein. PAS. Prioritair project en ontwikkelingsruimte. Habitatrictlijn en passende beoordeling. Effecten van beheermaatregelen.

Volgens de Afdeling kan de raad zijn stelling dat het plan de natuurlijke kenmerken van de Natura 2000-gebieden in de omgeving niet aantast, niet baseren op de passende beoordeling die ten grondslag ligt aan het PAS met de argumentatie dat in het PAS ontwikkelingsruimte was gereserveerd voor dit project.

De Afdeling overweegt verder in dit kader dat de beheersmaatregelen deels nog niet zijn uitgevoerd. Voor zover wel uitgevoerd zijn de verwachte voordelen volgens de Afdeling afhankelijk van een ontwikkeling of reactie in de natuur of het ecologisch systeem, zoals de aanleg van nieuwe of verbetering van bestaande habitattypen. De verwachte voordelen van zulke maatregelen staan in de regel niet vast. Dit betekent dat in de project-specifieke passende beoordeling maatregelen zijn betrokken waarvan de voordelen niet vaststaan ten tijde van het nemen van de bestreden besluiten. Ten tijde van die bestreden besluiten was daarom niet de zekerheid verkregen dat de plannen de natuurlijke kenmerken van de nabijgelegen Natura 2000-gebieden niet zullen aantasten. Het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan ‘Kanaalzone - Medel Afronding’ is daarom in strijd met artikel 2.7, eerste lid, en 2.8, derde lid, van de Wet natuurbescherming genomen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 28-08-2019

ECLI: ECLI:NL:RVS:2019:2909

Zaaknummer: 201706975/3/R1, 201706976/2/R1, 201707008/2/R1 en 201708167/2/R1

Wetsartikelen: 2.7 lid 1 Wnb en 2.8 lid 3 Wnb

RECHTSPRAAK

Schiedam/planschade

Uitsterfconstructie. Redelijk denkend en handelend koper.

Casus

Appellant is eigenaar van het bedrijfspand, de bedrijfswoning en opstallen op het perceel aan de [locatie] te Schiedam. Bij formulier van 30 mei 2016 heeft appellant het college verzocht hem tegemoet te komen in de planschade die voortvloeit uit de inwerkingtreding van het bestemmingsplan 'Havens'. Het college heeft aan de afwijzing van het verzoek van appellant een advies van Thorbecke B.V. van 23 maart 2017 ten grondslag gelegd.

De in het bestemmingsplan 'Havens' opgenomen flexibiliteitsbepalingen dienen, omdat zij niet zijn verwezenlijkt, niet bij de planvergelijking te worden betrokken, aldus Thorbecke.

Appellant betoogt ten slotte dat de rechtbank aan haar oordeel dat Thorbecke een verkeerde duiding heeft gegeven aan artikel 4 van het bestemmingsplan 'Havens' de conclusie had moeten verbinden dat het besluit van 3 januari 2018 niet in stand kan blijven. De rechtbank heeft onderkend dat Thorbecke artikel 4 van het bestemmingsplan 'Havens' ten onrechte als flexibiliteitsbepaling heeft gedeut en om die reden niet bij de planvergelijking heeft betrokken. Thorbecke heeft zich ten onrechte geen oordeel gevormd over de consequenties die artikel 4 van het bestemmingsplan 'Havens' met zich brengt.

Rechtsvraag

Had verweerder zich een oordeel moeten vormen over de consequenties die artikel 4 van het bestemmingsplan 'Havens' met zich brengt?

Uitspraak

De Afdeling stelt vast dat artikel 4, vierde lid, aanhef en onderdeel i, van het bestemmingsplan 'Havens' een uitsterfconstructie bevat. Zolang de bedrijfswoning bewoond blijft, mag de bedrijfswoning als zodanig gebruikt worden. Wordt de bedrijfswoning langer dan een jaar niet bewoond, dan komt deze functie te vervallen. Omdat de functie van bedrijfswoning niet is komen te vervallen met de inwerkingtreding van het bestemmingsplan 'Havens' dient hiermee

volgens Thorbecke bij de planvergelijking ook geen rekening te worden gehouden, zo begrijpt de Afdeling het advies. De Afdeling kan zich evenwel indenken dat een redelijk denkend en handelend koper bereid zal zijn minder voor de bedrijfswoning te betalen, omdat het gebruik van de bedrijfswoning als gevolg van de uitsterfconstructie beperkt is. Thorbecke heeft zich hierover in haar advies ten onrechte niet uitgelaten.

Het betoog slaagt.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 21-08-2019

ECLI: ECLI:NL:RVS:2019:2813

Zaaknummer: 201900194/1/A2

Wetsartikelen: 6.1 Wro